

PPWD: Dyrektywa w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dyrektywa 94/62/WE) – wyjaśnienie

Dyrektywa w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ustanowiła pierwsze unijne przepisy dla opakowań: zasadnicze wymagania, limity metali ciężkich, cele recyklingu i odpowiedzialność producentów. Od 12 sierpnia 2026 r. jest uchylona rozporządzeniem (UE) 2025/40, a do 2028 lub 2029 r. obowiązują jeszcze jej przepisy o oznakowaniu, minimalizacji i sprawozdawczości.

Przegląd z dnia 24 września 2026, recenzent: Conphora compliance team · Kolejny przegląd: 13 marca 2027 · Nie jest to porada prawna

Najważniejsze fakty

Odniesienie	Dyrektywa 94/62/WE	Rodzaj aktu	Dyrektywa
Wejście w życie	31 grudnia 1994	Stosuje się od	30 czerwca 1996
Zmieniony przez	Dyrektywa (UE) 2018/852, Dyrektywa (UE) 2015/720, Dyrektywa Komisji 2013/2/UE, Rozporządzenie (WE) nr 219/2009, Dyrektywa 2005/20/WE, Dyrektywa 2004/12/WE, Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003	Organy egzekwujące	Dyrektywa była skierowana do państw członkowskich i była egzekwowana wyłącznie za pośrednictwem przepisów krajowych, które ją wdrażały; nie zawiera własnego artykułu o karach.
CELEX	31994L0062		

Kluczowe terminy

20 grudnia 1994	Przyjęcie dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, uchylającej od dnia transpozycji dyrektywę Rady 85/339/EWG w sprawie pojemników na płynne artykuły żywnościowe	tytuł i art. 23
31 grudnia 1994	Wejście w życie w dniu publikacji w Dz.Urz. UE L 365 z 31 grudnia 1994 r.	art. 24; odesłanie do Dz.Urz. UE
30 czerwca 1996	Termin, do którego państwa członkowskie musiały wprowadzić w życie przepisy wdrażające; opakowania wyprodukowane przed 31 grudnia 1994 r. i zgodne z dotychczasowym prawem krajowym mogły być nadal wprowadzane do obrotu przez pięć lat od wejścia dyrektywy w życie	art. 22 ust. 1, 4 i 5
31 grudnia 1997	Trzy lata po wejściu w życie: opakowania mogą być wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy spełniają wszystkie zasadnicze wymagania załącznika II dotyczące minimalizacji, ponownego użycia i odzysku	art. 9 ust. 1 i załącznik II
30 czerwca 2001	Pierwsze cele zaczynają obowiązywać: odzysk lub spalanie z odzyskiem energii 50–65% odpadów opakowaniowych oraz recykling 25–45%, z co najmniej 15% dla każdego materiału; limit metali ciężkich osiąga docelowe 100 ppm dla sumy ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego, pięć lat po dniu transpozycji	art. 6 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 11 ust. 1
18 lutego 2004	Wejście w życie dyrektywy 2004/12/WE: dodaje ona trzy kryteria oraz wykaz przykładów poglądowych w załączniku I do definicji opakowania i ustanawia cele odzysku i recyklingu na 2008 r., z transpozycją do 18 sierpnia 2005 r.	art. 1, art. 2 i art. 3
5 kwietnia 2005	Wejście w życie dyrektywy 2005/20/WE, która pozwala dziesięciu państwom członkowskim przystępującym w 2004 r. przesunąć cele na 2008 r. na terminy między 31 grudnia 2012 r. a 31 grudnia 2015 r., z transpozycją do 9 września 2006 r.	art. 1, art. 2 i art. 3
31 grudnia 2008	Obowiązują cele na 2008 r.: odzysk lub spalanie z odzyskiem energii co najmniej 60% odpadów opakowaniowych, recykling 55–80%, a w podziale na materiały: 60% szkła, 60% papieru i tektury, 50% metali, 22,5% tworzyw sztucznych (liczone wyłącznie z materiału poddanego recyklingowi z powrotem na tworzywa sztuczne) i 15% drewna	art. 6 ust. 1 lit. b), d) i e)
28 lutego 2013	Wejście w życie dyrektywy Komisji 2013/2/UE, która zastępuje załącznik I, czyli przykłady poglądowe tego, co jest, a co nie jest opakowaniem, z transpozycją do 30 września 2013 r.	art. 1, art. 2 i art. 3

26 maja 2015	Wejście w życie dyrektywy (UE) 2015/720: państwa członkowskie muszą ograniczyć zużycie lekkich plastikowych toreb na zakupy o grubości poniżej 50 mikronów do 90 na osobę do 31 grudnia 2019 r. i do 40 do 31 grudnia 2025 r. albo przestać wydawać je bezpłatnie do 31 grudnia 2018 r., z transpozycją do 27 listopada 2016 r.	art. 1, art. 2 i art. 3
4 lipca 2018	Wejście w życie dyrektywy (UE) 2018/852 w ramach pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym: cele recyklingu na 2025 i 2030 r., zasady obliczania z art. 6a, systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wszystkich opakowań do 31 grudnia 2024 r. oraz nowy system sprawozdawczości z art. 12	art. 1 i art. 3
5 lipca 2020	Termin transpozycji dyrektywy (UE) 2018/852 przez państwa członkowskie	art. 2 ust. 1
31 grudnia 2024	Państwa członkowskie muszą wprowadzić systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wszystkich opakowań, ustanowione zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE	art. 7 ust. 2
11 lutego 2025	Wejście w życie rozporządzenia (UE) 2025/40 w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych jako aktu uchylającego dyrektywę	art. 71
1 października 2025	Wejście w życie duńskiego rozporządzenia nr 1146 z 29 września 2025 r., emballagebekendtgørelse, które zastępuje rozporządzenie nr 323 z 20 marca 2025 r.; nadal wdraża ono dyrektywę w brzmieniu zmienionym dyrektywą (UE) 2018/852 oraz część dyrektywy (UE) 2019/904	§ 121 i przypis UE do tytułu
12 sierpnia 2026	Dyrektywa 94/62/WE zostaje uchylona i zaczyna obowiązywać rozporządzenie (UE) 2025/40; odesłania do dyrektywy odczytuje się jako odesłania do rozporządzenia na podstawie tabeli korelacji w jego załączniku XIII; cztery grupy przepisów dyrektywy obowiązuje jeszcze przez pewien czas	art. 70 ust. 1, art. 70 ust. 5 i art. 71
12 sierpnia 2028	Decyzja Komisji 97/129/WE, czyli system numeracji i skrótów, do którego odsyła art. 8 ust. 2 dyrektywy, zostaje uchylona	art. 70 ust. 2
31 grudnia 2028	Ostatni dzień obowiązywania art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1 lit. d) i e), art. 6a oraz art. 12 ust. 3a, 3b, 3c i 4 dyrektywy, z tą różnicą, że przekazywanie danych Komisji na podstawie art. 12 trwa o rok dłużej	art. 70 ust. 1 lit. c) i d)
31 grudnia 2029	Ostatni dzień obowiązywania art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy w odniesieniu do pierwszego tiret pkt 1 załącznika II, czyli wymogu ograniczenia objętości i masy opakowania do minimum, oraz ostatni dzień przekazywania danych Komisji na podstawie art. 12;	art. 70 ust. 1 lit. b) i d) oraz art. 10 ust. 1

od 1 stycznia 2030 r. obowiązek minimalizacji z art. 10
ust. 1 rozporządzenia (UE) 2025/40 przejmuje tę rolę

1 stycznia 2030

Koniec okresu, w którym państwa członkowskie mogą art. 70 ust. 4
utrzymywać przepisy krajowe ograniczające
wprowadzanie do obrotu opakowań w formatach i do
zastosowań wymienionych w pkt 2 i 3 załącznika V do
rozporządzenia (UE) 2025/40; od tej daty stosuje się
do tych środków krajowych jego art. 4 ust. 3

Obowiązki według roli

Producent lub przetwórca opakowań oraz dostawca materiałów opakowaniowych

- Nadal stosować oznakowanie identyfikujące materiał. Art. 8 ust. 2 i 3 przetrwały uchylenie: opakowanie wskazuje – dla celów identyfikacji i klasyfikacji przez zainteresowaną branżę – rodzaj użytych materiałów opakowaniowych na podstawie decyzji Komisji 97/129/WE, na samym opakowaniu lub na etykiecie, w sposób wyraźnie widoczny, łatwo czytelny oraz trwały i niezmywalny, także po otwarciu opakowania. Przepis obowiązuje do upływu 30 miesięcy od wejścia w życie aktu wykonawczego dotyczącego oznakowania na podstawie art. 12 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2025/40, który Komisja musiała przyjąć do 12 sierpnia 2026 r. i który według stanu na 17 września 2026 r. nadal nie został przyjęty – zarówno strona Komisji poświęcona wdrażaniu, jak i branżowy wykaz aktów wtórnych odnotowywały opóźnienie jego przygotowania – więc data końcowa nie jest jeszcze ustalona. Datę tę należy sprawdzić, zanim się na niej polega. art. 8 ust. 2 i 3; art. 70 ust. 1 lit. a) i art. 12 ust. 6
- Nadal minimalizować objętość i masę opakowań. Art. 9 ust. 1 i 2 obowiązują nadal, ale tylko w odniesieniu do pierwszego tiret pkt 1 załącznika II, czyli wymogu, aby opakowanie było wytwarzane w taki sposób, że jego objętość i masa są ograniczone do minimum odpowiedniego dla zachowania koniecznego poziomu bezpieczeństwa, higieny i akceptacji dla zapakowanego produktu i dla konsumenta; zgodność z właściwymi normami zharmonizowanymi opublikowanymi w Dzienniku Urzędowym nadal daje domniemanie zgodności. Ten pomost kończy się 31 grudnia 2029 r., kiedy rolę przejmuje art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2025/40 z własnym obowiązkiem minimalizacji i kryteriami skuteczności działania z załącznika IV. art. 9 ust. 1 i 2 oraz załącznik II pkt 1; art. 70 ust. 1 lit. b) i art. 10 ust. 1
- Pozostałe zasadnicze wymagania załącznika II odczytywać jako przepisy rozporządzenia. Pozostałe wymagania, a mianowicie, że opakowanie jest projektowane, wytwarzane i wprowadzane do obrotu tak, aby umożliwić jego ponowne użycie lub odzysk, w tym recykling, i aby ograniczyć jego wpływ na środowisko po usunięciu, że obecność substancji szkodliwych i niebezpiecznych w emisjach, popiołach lub odciekach jest ograniczona do minimum, warunki dotyczące możliwości ponownego użycia oraz warunki dotyczące możliwości odzysku w drodze recyklingu materiałowego, odzysku energii, kompostowania i biodegradacji, wygasły 12 sierpnia 2026 r. i zostały zastąpione art. 5–11 rozporządzenia (UE) 2025/40, którego spełnienie wykazuje się w dokumentacji technicznej z jego załącznika VII oraz w deklaracji zgodności UE na podstawie jego art. 15.
załącznik II, pkt 1–3; art. 70 ust. 1, art. 5–11 i art. 15
- Nadal ograniczać metale ciężkie, ale już na nowej podstawie prawnej. Art. 11 ust. 1, który ograniczał sumę ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach i ich komponentach do 600 ppm od 30 czerwca 1998 r., 250 ppm od 30 czerwca 1999 r. i 100 ppm od 30 czerwca 2001 r., został uchylony 12 sierpnia 2026 r.; art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2025/40 ustala tę samą sumę na 100 mg/kg i jest stosowany bezpośrednio. Dwa odstępstwa, czyli decyzja Komisji 2001/171/WE dla opakowań szklanych i decyzja Komisji 2009/292/WE dla plastikowych skrzynek i palet w zamkniętym i kontrolowanym łańcuchu, pozostają w mocy do czasu ich uchylenia aktami delegowanymi na podstawie art. 5 ust. 8 rozporządzenia. art. 11 ust. 1 i 2; art. 5 ust. 4, art. 5 ust. 8, art. 70 ust. 1 i art. 70 ust. 3
- Przechowywać duńską dokumentację składu. Kto produkuje lub importuje opakowania, musi posiadać informacje wymienione w załączniku 3 do duńskiego rozporządzenia w sprawie opakowań, w tym wykazy materiałów, substancji i komponentów wraz z rozkładem ich masy oraz zawartością ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego, przechowywać je przez pięć lat i na żądanie Miljøstyrelsen przedstawiać je razem z dokumentacją, że suma nie przekracza limitu; jeżeli Miljøstyrelsen nie jest przekonana, może zlecić badanie w akredytowanym laboratorium na Państwa koszt. § 13, § 14, § 16 i § 17
- Prowadzić duńskie rejestry statystyczne. Kto eksportuje lub importuje opakowania, musi przechowywać przez pięć lat łączną roczną liczbę wyprodukowanych, wyeksportowanych lub zaimportowanych

jednostek opakowań oraz użyte materiały i przedstawiać je na żądanie; kto wprowadza do obiegu opakowania wielokrotnego użytku, musi przez ten sam okres przechowywać liczbę jednostek, użyte materiały i substancje, ich masę oraz ogólny opis opakowania. § 19

- Nie opierać się już na art. 12 ust. 6 w odniesieniu do przepływu danych. Przepis zobowiązujący państwa członkowskie do wymagania od wszystkich podmiotów gospodarczych przekazywania właściwym organom wiarygodnych danych o ich sektorze nie należał do przepisów, które przetrwały, i wygaś 12 sierpnia 2026 r.; równoważny obowiązek zawiera obecnie art. 56 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2025/40, na mocy którego państwa członkowskie wymagają od operatorów systemów ponownego użycia i wszystkich podmiotów gospodarczych udostępniających opakowania przekazywania dokładnych i wiarygodnych danych. art. 12 ust. 6; art. 70 ust. 1 i art. 56 ust. 8

Pakujący lub użytkownik opakowań (właściciel marki, który pakuje lub napetnia produkty)

- Wprowadzać do obrotu wyłącznie opakowania zgodne z wymaganiami. Art. 9 ust. 1 dopuszczał wprowadzanie opakowań do obrotu tylko wtedy, gdy spełniały wszystkie zasadnicze wymagania określone w dyrektywie, w tym w załączniku II; w Danii § 4 duńskiego rozporządzenia w sprawie opakowań nadal stanowi, że opakowania mogą być tam wprowadzane do obrotu tylko wtedy, gdy spełniają zasadnicze wymagania z jego załącznika 2, a § 5 ust. 1, że tylko wtedy, gdy suma ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego nie przekracza 100 ppm wagowo, natomiast § 5 ust. 2 nadal wyłącza opakowania wykonane w całości ze szkła kryształowego ołowiowego w rozumieniu rozporządzenia wykonawczego nr 122 z 6 marca 1973 r. – wyłączenie to pochodziło z art. 11 ust. 2 dyrektywy i nie ma odpowiednika w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2025/40, który jest stosowany bezpośrednio. Udostępnianie opakowań z naruszeniem § 4 lub § 5 ust. 1 jest wykroczeniem zagrożonym grzywną. art. 9 ust. 1 i załącznik II; § 4, § 5 i § 120
- Stosować lub pomijać kod materiału świadomie. Art. 8 ust. 2 nadal wymaga, aby opakowanie wskazywało rodzaj użytych materiałów na podstawie decyzji Komisji 97/129/WE, ale Dania wdrożyła go jako opcję: opakowania wprowadzane do obrotu w Danii mogą nosić takie oznakowanie, a jeżeli je noszą, oznakowanie musi być zgodne ze skrótami i kodami liczbowymi z załącznika 4 do duńskiego rozporządzenia w sprawie opakowań, znajdować się na opakowaniu lub na przymocowanej do niego etykiecie, być od razu widoczne i łatwo czytelne oraz odpowiednio trwałe, także po otwarciu.
art. 8 ust. 2 i 3; § 18
- Na żądanie przedstawiać dowody zgodności. Kto wprowadza opakowania do obrotu w Danii, musi na żądanie Miljøstyrelsen przedstawić dokumentację potwierdzającą spełnienie zasadniczych wymagań z załącznika 2 oraz pomóc w uzyskaniu informacji o składzie od podmiotu, który je posiada, i przekazać je dalej; niewykonanie któregośkolwiek z tych obowiązków jest wykroczeniem zagrożonym grzywną.
§ 13, § 15 i § 120
- Przenieść prace projektowe na grunt rozporządzenia. Od 12 sierpnia 2026 r. napetniane przez Państwa opakowania muszą spełniać art. 5–12 rozporządzenia (UE) 2025/40, a nie dyrektywę: ograniczenie substancji budzących obawy i limity PFAS dla opakowań w kontakcie z żywnością, zdolność do recyklingu, udział materiału z recyklingu, minimalizacja od 1 stycznia 2030 r., ograniczenia formatów z załącznika V oraz zharmonizowane oznakowanie, wszystko wykazywane w dokumentacji technicznej z załącznika VII i deklaracji zgodności UE. art. 4 ust. 1, art. 5–12, art. 15 i art. 71
- Zarejestrować się i składać sprawozdania jako producent, jeżeli jako pierwsi udostępniają Państwo opakowania. Dyrektywa zobowiązywała państwa członkowskie do wprowadzenia do 31 grudnia 2024 r. systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wszystkich opakowań; w Danii oznacza to rejestrację w rejestrze producentów prowadzonym przez Dansk Producentansvar najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności oraz coroczne sprawozdanie do 1 czerwca o ilościach udostępnionych w poprzednim roku kalendarzowym. art. 7 ust. 2; § 21 i § 27
- Jeżeli jako pierwsi udostępniają Państwo opakowania w Danii, wpisać siebie lub swojego przedstawiciela do rejestru producentów prowadzonego przez Dansk Producentansvar najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności. § 21
- Jako zarejestrowany producent zgłaszać do Dansk Producentansvar do 1 czerwca każdego roku ilości opakowań udostępnionych w poprzednim roku kalendarzowym. § 27
- Mieć na uwadze przepisy o torbach na zakupy. Art. 4 ust. 1a, dodany dyrektywą (UE) 2015/720, zobowiązywał państwa członkowskie do osiągnięcia trwałego ograniczenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy za pomocą celów krajowych, instrumentów ekonomicznych lub ograniczeń w obrocie, tj. nie więcej niż 90 toreb na osobę do 31 grudnia 2019 r. i 40 do 31 grudnia 2025 r. albo zakaz bezpłatnego

wydawania lekkich toreb w punktach sprzedaży od 31 grudnia 2018 r. Został uchylony 12 sierpnia 2026 r., a art. 34 rozporządzenia (UE) 2025/40 przenosi cel 40 toreb na mieszkańca dalej, mierzony co roku od 31 grudnia 2025 r. art. 4 ust. 1a; art. 34 ust. 1 i art. 70 ust. 1

Importer

- Traktować opakowania importowane jako własną kwestię zgodności. Dyrektywa obejmowała wszystkie opakowania wprowadzane do obrotu w Unii, bez względu na materiał, a państwa członkowskie nie mogły utrudniać obrotu opakowaniami, które jej wymogi spełniały; systemy zwrotu, zbiórki i odzysku musiały być stosowane do produktów importowanych na zasadach niedyskryminacyjnych, w tym w zakresie warunków dostępu i ewentualnych taryf. art. 2 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 18
- Przechowywać informacje o składzie z załącznika 3 przez pięć lat i przedstawiać je – razem z dokumentacją, że suma ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego nie przekracza limitu – za każdym razem, gdy zażąda tego Miljøstyrelsen; obowiązek spoczywa w pierwszej kolejności na podmiocie, który produkuje lub importuje opakowania. § 14
- Prowadzić statystyki importu i eksportu. Podmiot, który eksportuje lub importuje opakowania, musi przez pięć lat przechowywać łączną roczną liczbę jednostek opakowań i użyte materiały oraz przedstawiać je na żądanie Miljøstyrelsen. § 19
- Sprawdzić oznakowanie materiału przed wysyłką towaru. Art. 8 ust. 2 i 3 nadal obowiązują, więc opakowania noszące oznakowanie identyfikujące muszą stosować kody z decyzji 97/129/WE oraz spełniać warunki widoczności i trwałości; w Danii oznakowanie jest dobrowolne, ale błędne oznakowanie jest wykroczeniem zagrożonym grzywną. art. 8 ust. 2 i 3; § 18 i § 120
- Zarejestrować się jako producent, jeżeli jako pierwsi udostępniają Państwo opakowania w Danii, i do 1 czerwca każdego roku zgłaszać ilości w kilogramach na kategorię materiału, z podziałem na opakowania gospodarstw domowych i opakowania przedsiębiorstw oraz na opakowania jednorazowe i wielokrotnego użytku; producenci poniżej 8 ton rocznie mogą zgłaszać wyłącznie łączną masę z podziałem na opakowania gospodarstw domowych i opakowania przedsiębiorstw. § 21 i § 27
- Jeżeli jako pierwsi udostępniają Państwo opakowania w Danii, zarejestrować się jako producent w rejestrze producentów prowadzonym przez Dansk Producentansvar przed rozpoczęciem działalności. § 21
- Do 1 czerwca każdego roku zgłaszać ilości w kilogramach na kategorię materiału, z podziałem na opakowania gospodarstw domowych i opakowania przedsiębiorstw oraz na opakowania jednorazowe i wielokrotnego użytku; producenci poniżej 8 ton rocznie mogą zgłaszać wyłącznie łączną masę z podziałem na opakowania gospodarstw domowych i opakowania przedsiębiorstw. § 27
- Przenieść kontrole merytoryczne na grunt rozporządzenia. Od 12 sierpnia 2026 r. opakowania mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie wtedy, gdy spełniają wymogi rozporządzenia (UE) 2025/40, a importer, który wprowadza opakowania do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje opakowanie już wprowadzone do obrotu w sposób, który może wpłynąć na zgodność, ponosi obowiązki producenta na podstawie jego art. 15. art. 4 ust. 1, art. 15 i art. 21
- Od 12 sierpnia 2026 r. wprowadzać opakowania do obrotu wyłącznie wtedy, gdy spełniają wymogi rozporządzenia (UE) 2025/40. art. 4 ust. 1
- Jeżeli wprowadzają Państwo opakowania do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikują opakowanie już wprowadzone do obrotu w sposób, który może wpłynąć na zgodność, ponoszą Państwo obowiązki producenta na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) 2025/40. art. 15 i art. 21

Handlowiec lub dystrybutor, w tym sprzedawcy detaliczni

- Nie blokować opakowań zgodnych z wymaganiami i nie tworzyć równoległych reguł. Państwa członkowskie nie mogły utrudniać wprowadzania do obrotu opakowań spełniających wymogi dyrektywy, a systemy zwrotu, zbiórki i odzysku musiały być otwarte dla podmiotów gospodarczych z zainteresowanych sektorów i zaprojektowane tak, aby unikać barier w handlu i zakłóceń konkurencji.
art. 7 ust. 1 i art. 18
- Pobierać duńską cenę minimalną za torby na zakupy. Punkty sprzedaży, które wydają torby na zakupy z uchwytem wykonanym z materiału innego niż tworzywo sztuczne albo plastikowe torby na zakupy z uchwytem lub bez uchwyty o grubości ścianki powyżej 30 mikronów, muszą pobierać cenę minimalną 4 DKK za torbę; niepobranie jej jest wykroczeniem zagrożonym grzywną. § 12 i § 120
- Na żądanie przedstawiać dokumentację. Kto wprowadza opakowania do obrotu w Danii, musi na żądanie Miljøstyrelsen przedstawić dokumentację potwierdzającą spełnienie zasadniczych wymagań oraz pomóc w uzyskaniu i przekazaniu informacji o składzie, którymi dysponują podmioty wyżej w łańcuchu. § 13 i § 15
- Dbać o poprawność oznakowania materiału na odsprzedawanych opakowaniach. Art. 8 ust. 2 i 3 przetrwały uchylenie, a opakowania noszące oznakowanie identyfikujące muszą stosować kody z decyzji 97/129/WE, znajdować się na opakowaniu lub jego etykiecie i pozostawać widoczne, czytelne i trwałe także po otwarciu. art. 8 ust. 2 i 3; § 18
- Spodziewać się obowiązków dystrybutora z rozporządzenia od 12 sierpnia 2026 r.: weryfikować, czy opakowanie nosi wymagane oznakowanie i identyfikację oraz czy towarzyszą mu wymagane dokumenty, nie udostępniać opakowań niezgodnych z wymaganiami i współpracować z organem krajowym w zakresie działań naprawczych na podstawie art. 5–12 rozporządzenia (UE) 2025/40. art. 19 i art. 21
- Od 12 sierpnia 2026 r. przed udostępnieniem opakowania zweryfikować, czy nosi ono wymagane oznakowanie i identyfikację oraz czy towarzyszą mu wymagane dokumenty. art. 19
- Nie udostępniać opakowania, jeżeli uznają Państwo lub mają powody sądzić, że nie spełnia ono wymogów art. 5–12 rozporządzenia (UE) 2025/40. art. 19
- Współpracować z organem krajowym w zakresie wszelkich działań naprawczych dotyczących udostępnionych przez Państwa opakowań. art. 19

Producent w ramach systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta

- Zarejestrować się przed rozpoczęciem działalności. Dyrektywa zobowiązywała państwa członkowskie do prowadzenia do 31 grudnia 2024 r. systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta dla wszystkich opakowań zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE; w Danii producent udostępniający opakowania musi wpisać siebie lub swojego przedstawiciela do rejestru producentów prowadzonego przez Dansk Producentansvar najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności, a producenci opakowań wielokrotnego użytku musieli być zarejestrowani do 1 lutego 2025 r. art. 7 ust. 2; § 20, § 21 i § 22
- Składać sprawozdanie co roku do 1 czerwca. Zgłaszać do Dansk Producentansvar ilość opakowań udostępnionych w poprzednim roku kalendarzowym, w kilogramach, w podziale na kategorie materiałów z załącznika 6, z oznaczeniem opakowań gospodarstw domowych lub przedsiębiorstw, w podziale na opakowania jednorazowe i wielokrotnego użytku oraz z oznaczeniem opakowań, które trzeba segregować jako odpady niebezpieczne lub zmieszane; opakowania wielomateriałowe, których nie można łatwo rozdzielić, zgłasza się według materiału głównego, a producenci poniżej 8 ton rocznie mogą zgłaszać wyłącznie łączną masę z podziałem na opakowania gospodarstw domowych i opakowania przedsiębiorstw. § 27
- Utrzymywać rejestrację w aktualnym stanie i przeprowadzać samokontrolę. Zgłaszać zmiany zarejestrowanych informacji i ustanie statusu producenta, przystępować do zbiorowego systemu oraz przeprowadzać samokontrolę wymaganą przez rozporządzenie w sprawie opakowań; pominięcia oraz fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje są wykroczeniami zagrożonymi grzywną. § 24, § 25, § 80, § 90, § 91 i § 120
- Zgłaszać w rejestrze producentów każdą zmianę zarejestrowanych informacji o producencie oraz ustanie statusu producenta. § 24 i § 25
- Przystąpić do zbiorowego systemu, jak wymaga tego rozporządzenie w sprawie opakowań w odniesieniu do odpowiedzialności producenta. § 80
- Przeprowadzać samokontrolę wymaganą przez rozporządzenie w sprawie opakowań; pominięcia oraz fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje są wykroczeniami zagrożonymi grzywną. § 90, § 91 i § 120
- Znać przepisy o sprawozdawczości, które nadal wynikają z dyrektywy. Art. 12 ust. 3a, 3b, 3c i 4 obowiązują do 31 grudnia 2028 r., a w zakresie przekazywania danych Komisji do 31 grudnia 2029 r., więc państwa członkowskie nadal zgłaszają elektronicznie, w ciągu 18 miesięcy od końca roku sprawozdawczego, realizację art. 6 ust. 1 lit. a)–i) oraz dane o opakowaniach wielokrotnego użytku, wraz ze sprawozdaniem z kontroli jakości. Są to obowiązki państw członkowskich; Państwa własne obowiązki wynikają z prawa krajowego. art. 12 ust. 3a–4; art. 70 ust. 1 lit. d)
- Śledzić przejęcie celów przez rozporządzenie. Art. 6 ust. 1 lit. d) i e), czyli cele na 2008 r., art. 6a, czyli zasady obliczania osiągnięcia celów, oraz art. 5 ust. 2 i 3, czyli korekty dla opakowań jednostkowych wielokrotnego użytku i naprawianych opakowań drewnianych, obowiązują do 31 grudnia 2028 r.; same cele recyklingu na 2025 i 2030 r. przeszły 12 sierpnia 2026 r. do art. 52 rozporządzenia (UE) 2025/40, a zasady obliczania do jego art. 53. art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1 i art. 6a; art. 52, art. 53 i art. 70 ust. 1 lit. c)
- Przygotować się na system sprawozdawczości z rozporządzenia. Na podstawie art. 56 rozporządzenia (UE) 2025/40 państwa członkowskie zgłaszają elektronicznie, w ciągu 19 miesięcy od końca roku sprawozdawczego, realizację celów recyklingu, dane o opakowaniach wielokrotnego użytku, zużycie na mieszkańca czterech klas toreb na zakupy oraz wskaźniki selektywnej zbiórki; pierwszym rokiem sprawozdawczym jest drugi pełny rok kalendarzowy po akcie wykonawczym określającym format sprawozdań, który Komisja musi przyjąć do 12 lutego 2027 r., a państwa członkowskie muszą wymagać od podmiotów przekazywania danych. art. 56 ust. 1–4, art. 56 ust. 7 i art. 56 ust. 8

Kary

Dyrektywa 94/62/WE nie zawiera artykułu o karach: była skierowana do państw członkowskich, które musiały wprowadzić w życie przepisy wdrażające przed 30 czerwca 1996 r. i mogły – pod warunkiem osiągnięcia celów z art. 4 i 6 – wdrożyć art. 4 ust. 1a i art. 7 za pomocą wykonalnych, opublikowanych i monitorowanych porozumień z zainteresowanymi sektorami gospodarki. Egzekwowanie odbywało się zatem w całości na podstawie prawa krajowego. Rozporządzenie (UE) 2019/1020 wymienia dyrektywę w pkt 9 załącznika I, a wymieniało ją w pkt 8 załącznika II, czyli wykazu unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego, w odniesieniu do którego państwa członkowskie muszą ustanowić kary za naruszenia nakładające obowiązki na podmioty gospodarcze; art. 66 rozporządzenia (UE) 2025/40 skreślił ten punkt załącznika II i dodał rozporządzenie jako pkt 75 załącznika I, więc od 12 sierpnia 2026 r. obowiązek ustanowienia kar za naruszenia dotyczące opakowań wynika z art. 68 rozporządzenia, na mocy którego państwa członkowskie muszą ustanowić skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające kary i zgłosić je do 12 lutego 2027 r., w tym administracyjne kary pieniężne za naruszenia jego art. 24–29. W Danii emballagebekendtgørelse przewiduje grzywnę, o ile na podstawie innych przepisów nie grozi surowsza kara, za pięćdziesiąt dziewięć wymienionych naruszeń, wśród nich udostępnianie opakowań z naruszeniem zasadniczych wymagań lub limitu 100 ppm metali ciężkich, naruszenie odstępstw dla szkła i plastikowych skrzynek, niepobieranie miesięcznych próbek z pieców szklarskich lub niezgłoszenie średniej powyżej 200 ppm, niepobieranie ceny minimalnej 4 DKK za niektóre torby na zakupy, nieprzechowywanie lub nieprzedstawienie informacji o składzie i danych statystycznych, niewykonanie nakazu przeprowadzenia badania, oznakowanie opakowań z naruszeniem reguły oznakowania, udostępnianie opakowań bez rejestracji jako producent lub w zbiorowym systemie, podawanie fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji, niezłożenie sprawozdania o ilościach, nieprzeprowadzanie wymaganej samokontroli, niezaprzestanie udostępniania opakowań po nakazie Miljøstyrelsen, nieprzedstawienie dokumentów, danych lub informacji żądanych przez organ nadzorczy oraz niezmienienie lub nieusunięcie treści na interfejsie internetowym po nakazie. Kara wzrasta do pozbawienia wolności do 2 lat, jeżeli naruszenie było umyślne lub rażąco niedbate i albo wyrządziło szkodę środowisku lub stworzyło dla niego zagrożenie, albo przyniosło lub miało przynieść korzyść majątkową sprawcy lub innych osób, także w postaci oszczędności; odpowiedzialność karną można nałożyć na osoby prawne na podstawie rozdziału 5 duńskiego kodeksu karnego. Miljøstyrelsen może ponadto nakazać podmiotowi przedstawienie dokumentów, specyfikacji technicznych, danych, informacji o zgodności, informacji o łańcuchu dostaw i dystrybucji oraz o właścicielu strony internetowej, pozyskiwać próbki opakowań, także pod przykrywką, i poddawać je inżynierii odwrotnej, nakazać zaprzestanie udostępniania opakowań oraz nakazać właścicielowi interfejsu internetowego zmianę lub usunięcie treści odnoszących się do opakowań niezgodnych z wymaganiami, gdy nie ma innych skutecznych środków wyeliminowania poważnego ryzyka; od decyzji Dansk Producentansvar można odwołać się do Miljøstyrelsen, a decyzji samej Miljøstyrelsen nie można zaskarżyć do innego organu administracji.

art. 22 ust. 1 i 3a; art. 41 ust. 1, załącznik I pkt 9 i załącznik II pkt 8; art. 66 i art. 68; § 115, § 116, § 117, § 119 i § 120

Lista kontrolna

- 1. Zacząć od daty: opakowania wprowadzone do obrotu od 12 sierpnia 2026 r. podlegają rozporządzeniu (UE) 2025/40, a nie dyrektywie 94/62/WE, a odesłania do dyrektywy odczytuje się za pomocą tabeli korelacji w załączniku XIII rozporządzenia (rozporządzenie (UE) 2025/40, art. 70 ust. 1 i 5).
- 2. Wypisać cztery przepisy, które przetrwały, i wpisać ich daty końcowe do kalendarza zgodności: art. 8 ust. 2 o identyfikacji materiału, bez ustalonego końca do 30 miesięcy po akcie wykonawczym dotyczącym oznakowania; art. 9 ust. 1 i 2 o minimalizacji opakowań do 31 grudnia 2029 r.; art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1 lit. d) i e) oraz art. 6a do 31 grudnia 2028 r.; art. 12 ust. 3a–4 do 31 grudnia 2028 r. albo do 31 grudnia 2029 r. w odniesieniu do danych przekazywanych Komisji (rozporządzenie (UE) 2025/40, art. 70 ust. 1).
- 3. Potwierdzić, czy dany przedmiot w ogóle jest opakowaniem, stosując trzy kryteria z art. 3 ust. 1 i przykłady z załącznika I w brzmieniu zastąpionym dyrektywą Komisji 2013/2/UE, pamiętając, że kontenery drogowe, kolejowe, morskie i lotnicze nie są opakowaniami transportowymi.
- 4. Sprawdzić, czy opakowania nadal noszą oznakowanie identyfikujące i czy kody odpowiadają decyzji Komisji 97/129/WE; w Danii oznakowanie jest według § 18 duńskiego rozporządzenia w sprawie opakowań dobrowolne, ale błędne oznakowanie jest wykroczeniem zagrożonym grzywną.
- 5. Oprzeć kontrolę metali ciężkich na art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2025/40, czyli tej samej sumie 100 mg/kg ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego, i sprawdzić, czy polegają Państwo na decyzji Komisji 2001/171/WE dla szkła lub decyzji Komisji 2009/292/WE dla plastikowych skrzynek i palet, które obie nadal obowiązują.
- 6. Utrzymać krajowe dokumenty: w Danii informacje o składzie z załącznika 3 i dokumentację metali ciężkich przez pięć lat, statystyki importu, eksportu i opakowań wielokrotnego użytku przez pięć lat oraz dokumentację techniczną plastikowych skrzynek i palet w obiegu zamkniętym przez cztery lata od sprawozdania.
- 7. Sprawdzić rejestrację producenta i sprawozdawczość: rejestracja w Dansk Producentansvar najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem udostępniania opakowań oraz coroczne sprawozdanie do 1 czerwca w kilogramach na kategorię materiału, z podziałem na opakowania gospodarstw domowych i przedsiębiorstw oraz jednorazowe i wielokrotnego użytku.
- 8. Przenieść prace projektowe i dokumentacyjne na grunt rozporządzenia: substancje budzące obawy i limity PFAS dla opakowań w kontakcie z żywnością od 12 sierpnia 2026 r., zdolność do recyklingu i udział materiału z recyklingu, minimalizacja od 1 stycznia 2030 r., ograniczenia formatów z załącznika V, zharmonizowane oznakowanie najwcześniej od 12 sierpnia 2028 r., dokumentacja techniczna z załącznika VII i deklaracja zgodności UE.
- 9. Sprawdzić, czy państwo członkowskie, w którym działają Państwo, utrzymało krajowe ograniczenia formatów na podstawie art. 70 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2025/40, które może utrzymywać do 1 stycznia 2030 r. dla formatów i zastosowań z pkt 2 i 3 jego załącznika V.
- 10. Przeczytać przewodnik po rozporządzeniu (UE) 2025/40, aby poznać obowiązujące zasady, i wpisać do planu jego daty graniczne, a nie daty dyrektywy.

Źródła

1. Dyrektywa 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, tekst skonsolidowany z 4 lipca 2018 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:01994L0062-20180704>
2. Dyrektywa 94/62/WE w brzmieniu opublikowanym w Dz.Urz. UE L 365 z 31 grudnia 1994 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:31994L0062>
3. Informacje o dokumencie, daty, sprostowania, akty zmieniające i uchylenie dla CELEX 31994L0062 (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=CELEX:31994L0062>
4. Rozporządzenie (UE) 2025/40 w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, akt uchylający dyrektywę (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32025R0040>
5. Dyrektywa (UE) 2018/852 zmieniająca dyrektywę 94/62/WE, pakiet dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32018L0852>
6. Dyrektywa (UE) 2015/720 zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do ograniczenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32015L0720>
7. Dyrektywa Komisji 2013/2/UE zmieniająca załącznik I do dyrektywy 94/62/WE (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32013L0002>
8. Rozporządzenie (WE) nr 219/2009 dostosowujące akty do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32009R0219>
9. Dyrektywa 2005/20/WE zmieniająca dyrektywę 94/62/WE dla państw członkowskich, które przystąpiły w 2004 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32005L0020>
10. Dyrektywa 2004/12/WE zmieniająca dyrektywę 94/62/WE, kryteria definicji i cele na 2008 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32004L0012>
11. Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 w sprawie przepisów komitetowych aktów przyjętych w procedurze z art. 251 (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32003R1882>
12. Decyzja Komisji 97/129/WE ustanawiająca system identyfikacji materiałów opakowaniowych, Dz.Urz. UE L 50 z 20 lutego 1997 r. (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:31997D0129>
13. Decyzja Komisji 2001/171/WE w sprawie odstępstwa dla opakowań szklanych od limitu metali ciężkich (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32001D0171>
14. Decyzja Komisji 2009/292/WE w sprawie odstępstwa dla plastikowych skrzynek i palet w zamkniętym i kontrolowanym łańcuchu (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32009D0292>
15. Rozporządzenie (UE) 2019/1020 w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów (EUR-Lex) — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32019R1020>
16. Odpady opakowaniowe (Komisja Europejska, DG ds. Środowiska) — https://environment.ec.europa.eu/topics/waste-and-recycling/packaging-waste_en
17. Rozporządzenie w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, harmonogram wdrażania i krajowe organy właściwe (Komisja Europejska, Green Forum) — https://green-forum.ec.europa.eu/packaging-and-packaging-waste-regulation-implementation_en
18. Bekendtgørelse nr. 1146 af 29. september 2025 om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald der indsamles med emballageaffald (Retsinformation) — <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2025/1146>

9. Miljøkrav til emballage (Miljøstyrelsen) — <https://mst.dk/erhverv/groen-produktion-og-affald/producentansvar/emballage/miljoekrav-til-emballage>

10. Producentansvar for emballage, typiske spørgsmål og svar (Miljøstyrelsen) — <https://mst.dk/erhverv/groen-produktion-og-affald/producentansvar/emballage/producentansvar-for-emballage/typiske-spoergsmaal-og-svar>

Wygenerowano z <https://www.conphora.com/pl/rozporzadzenia-ue/ppwd/> dnia 13 października 2026

Opracowane na podstawie oficjalnego tekstu w EUR-Lex i wytycznych Komisji, ze źródłem dla każdego faktu. Nie jest to porada prawna.